

SNÖMOS, n. sing. 1) Vispad grädde. — 2) (fig. fam.) Prat, sladder, munväder; granna ord utan innehåll; skenbara skäl, o. s. v.

SNÖMUS, f. 5. pl. — *möss*. En art Vessla, lik hermelinen, men blott hälften så stor. *Mustela nivalis*.

SNÖPA, v. a. 1. o. 2. Genom testiklarnes utskärning beröfva aflingsförmågan. — *Snöpan-de*, n. 4. o. *Snöpnings*, f. 2.

SNÖPARE, m. 5. En, som snöpar.

SNÖPING, m. 2. Man, som genom snöpfung blifvit beröfvad aflingsförmågan.

SNÖPLIG (uttalas i allmänhet: snö'ppligg), a. 2. (i fornspråket *Sneplig*, af *Sneipa*, skymf; fam.) På en gång skamlig och olycklig; skymflig och ofördelaktig; skymfligt vägrande; kort och föraktlig. *Få ett s-t slut. Taga en s. ända. S. fred. S-t svar.* — *Syn.* Ömklig, Bedröflig, Skymflig, Neslig, Skamlig, Föraktlig.

SNÖPLIGEN, adv. Se *Snöpligt*.

SNÖPLIGHET, f. 5. Snöplig beskaffenhet. — *Syn.* Ömklighet, Bedröflighet, Skymflighet, Neslighet, Skamlighet, Föraktlighet.

SNÖPLIGT, adv. På ett snöpligt sätt. *Det ändades s. S. afvisa någon.*

SNÖPLOG, m. 2. Ett slags redskap af trä i form af ett $\triangleright$, hvarmed igensnöade vägar göras farbara. *Köra s-en.*

SNÖPLOGA, v. a. 1. Med snöplogs körande göra igensnöade vägar farbara.

SNÖRA, v. a. 1. o. 2. (af *Snöre*) Med ett genomdraget snöre sammansluta, hopfästa. *S. hårdt. S. en känga. S. igen, ihöp. Ull, åt, sammandraga genom snörning. S. upp, se Uppsnöra.* — *S. sig*, v. r. Snöra till en klädning eller ett snörlif på sig själf; äfv. bruka snörlif. — *Snörande*, n. 4.

SNÖRAS, snörås, n. 5. Massor af snö, som nedras från ett högt berg. — *Syn.* Lavin.

SNÖRBAND, n. 5. Band, hvarmed ett på en sida öppet klädesplagg hopsnöres.

SNÖRE, n. 4. (af *Sno*) Ett af flera trådar snodt eller flätadt, rundt eller skrufformigt band af medelmåttig styrka, af lin-, ull-, bomulls- eller kamelgarn, silke, m. m., till hvarjehanda behof, dels för egentlig nytta, dels till prydnad på kläder och möbler. *S-t på en spinnrock. S-n på en klädning, en hatt. Tråda perlor på s-n. Grått livevi med gröna s-n.*

SNÖREGION, ---ön, m. 5. Så kallas de delar af jordytan, som äro betäckta af en beständig snö.

SNÖRELD, m. 2. (fyrv.) Raket, som löper utefter ett hårdt utspändt snöre.

SNÖRHÅL, n. 5. Hål, hvarigenom vid snörning snöret eller snörbandet drages.

SNÖRIPA, f. 1. Se *Ripa*.

SNÖRKÄNGA, f. 1. Känga, som snöres. Brukas till skinnad ifrån Knäppkänga.

SNÖRLIF, n. 5. Lifstycke med snörhål att tillsnöra om lifvet.

SNÖRLÖPARE, m. 5. (fyrv.) Dufva (dufformig figur) till ett fyrverkeris användning.

SNÖRMAKARE, m. 5. Handverkare, som gör trensar, border, galoner, krepiner, kondorer, fransar och snören, af guld- och silfvertråd, samt äfven af siden och ull, jemte vissa slags sidenband.

SNÖRMAKERI, n. 5. Snörmakares handverk. — *Ss. S-arbete, -handverk.*

SNÖRMAKERSKA, f. 1. En snörmakares hustru, eller enka efter en sådan.

SNÖRMUSKEL, m. 5. pl. — *muskler*. (anat.)

Ett slags ringformig muskel, som tjenar att stänga vissa gångar och kanaler i kroppen.

SNÖRNING, f. 2. Handlingen, då något snöres. **SNÖRNÄL**, f. 2. Beslag af messing eller bleck i ändan af ett snörband, för att lättare kunna inträda det i snörhålen.

SNÖRPA, v. a. 2. (frekventativ af *Snöra*) Tätt hopdraga, så att små skrynklor deraf uppkomma. (Fam.) *S. igen, ihöp. åt*, se *Hopsnörpa*. — *S. sig*, v. r. Sammandraga sig så, att små skrynklor dervid uppkomma.

SNÖRPNING, f. 2. 1) Handlingen, då man snörper. — 2) Verkingen, då något snörper sig.

SNÖRREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem, som begagnas till snörning.

SNÖRRÄT, a. 2. neutr. — *rätt*. Dragen efter snöre, aldeles rätt.

SNÖRRÄTT, adv. 1) Efter snöre, i rak linie. — 2) (fig.) Rakt, helt och hållet. *S. stridande mot ett beslut. S. emot. S. Tvärt emot.*

SNÖRSLAG, n. 5. Slag, som göres med ett kritadt och spändt snöre, för att få en rätt linie utmärkt.

SNÖRSLÅ, v. a. 5. (böjes som *Slå*) Genom slag af ett kritadt, spändt snöre utmärka en rätt linie på ett föremål.

SNÖRSTÖFVEL, m. 2. pl. — *stöflar*. Stöfvel med snörhål på skaftet.

SNÖSKATA, f. 1. Se *Björktrast*.

SNÖSKID, n. 5. ell. **SNÖSKIDA**, f. 1. Se *Skid*.

SNÖSLAGG, n. sing. Se *Snöglopp*.

SNÖSLASK, n. sing. Se *Snöglopp*.

SNÖSOCKA, f. 1. *S-kor* kallas ett slags ibland allmogen brukliga vinterdamasker af vadmal eller kläde, hvarmed benen skyddas emot snö.

SNÖSOCKER, n. sing. Ett slags ugnskonfek-tur af socker, bittermandel och äggvitor.

SNÖSPARF, m. 2. pl. — *sparfvar*. En fågel af Sparfsläktet, nära 7 tum lång, som öfvervintrar i södra Sverige. *Emberiza nivalis*.

SNÖSPÅR, n. 5. Spår i snö. [-sporr.]

SNÖSÖRJA, f. 1. Vatten, blandadt med smältande snö.

SNÖVATTEN, n. sing. Vatten af smält snö.

SNÖVINTER, m. 2. pl. — *vintrar*. Vinter, då mycken snö faller.

SNÖVÄDER, n. 5. Sådant slags väder, då det snöar mycket.

SNÖYRA, f. 1. Snöfall under stark blåst.

SO, f. 5. pl. *sor*. Se *Sugga*.

SOBEL, så'b'l, m. 2. pl. *soblar*. 1) En art Vessla i Siberien, som lemnar det dyrbaraste pelsverk; 18 tum lång, brun. *Mustela Zibelina*. — 2) Skinn af detta djur. *Pels, fodrad med s.* — *Ss. S-fångst, -fänge, -skinn*.

SOBELMUFF, m. 2. — **MÖSSA**, f. 1. — **PELS**, m. 2. Muff, mössa, pels med foder af sobelskinn.

SOCIAL, --äl, a. 2. Samhälilig, samhälls-.

SOCIETET, ---ét, f. 5. (lat. *Societas*) 1) Sällskap, samfund, förening (t. ex. af vetenskapsmän, handlande, handverkare). Deraf *Vetenskaps-, Handels-, Bokhandlare-, Handverks-societet*, m. fl.

— 2) Sällskapskrets, umgänge.

SOCIETETSSAL, ---tétssäl, m. 2. Sal, der en societet har sina sammankomster.

SOCIETETS-SPEKTAKEL, ---tétsspäktä'k'l, n. 5. Skådespel, som gifves i enskilta sällskapskretsar.

SOCKA, f. 1. 1) Undra delen af en strumpa. Deraf *Strumpsocka*. — 2) Beklädnad för benen ända upp öfver knäet, och som knäppes eller häktas utanpå strumporna.